

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

VII: Θαλύσια (ὑπόθεσις)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

Αγγελὸν αὐτὰρ ἔγωκλασῶ θύρας, ἐστεκόμδσῃ
Αὐτά μοι σφέσιν καλὰ σέμνια τᾶσδε ἀνάσσα.
Καὶ γάρ θην οὐλέσσεις ἔχω κακὸν ὅσμε λέγοντι,
ἢ τὸ πρῶτον ἐσπόγυν έσεβλεπτον, ἃς δὲ τελάνα.
Καὶ καλὰ μὴν τὰ γενία, καλὰ σέμπινά μιακόρα,
Ως πῆσθμίν κέκειται, κατεφάνθο. Τὸν δέ τον δόδυντον
Λαύκο τέραν αὐγήν πατείας ἐπεφανε λίθοιο.
Ωσ μηδεσκανθῶ μὲν, τὸν εἰσέμποντες πῆσθμον κόλπην.
Ταῦτα δέ ἂν γραῖται μεταντίσαρις θέσεις οὐδεῖσεν,
Α πρῶτον ἀμώντεσι προτιθωκόντων πηταύλαι.
Τόας εἰσών, δι' αὐτοφυντον δαμαοίτας ἐφίλασε.
Χ' ωραὶ δέ διεστρέψαντο, δὲ λέπρον καλὸν αὐλὸν ἐσθόκεν.
Αὐλει δαμαοίτας, σύεισθε λέπρον διεστρέψα.
Ωρχεῦντεν μαλακῇ ταῖς πόρπεσ ἀντίκα πίσ,
Νίκη μάλιν οὐδὲν ἄλλοσ, αναλωαριλέγεροντο.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

μυχίας 2.

Ἐπιγράφεται δὲ μὴν εἰδίνουσιν τὸν Θαλύσια. Ταῦτα
πράγματα εἰν καθοίσι, ἀδικημάτες δὲ τῷ νήσῳ διοίκει-
ται, ὅτε προλεμάσσονται εἰς αλεξάνδρειαν ἀπόθεται, φί-
λος κατέται θρασούσιμως. Οἱ Αντιγόνεις λουκωτέεσσος
ὑστεροῦσιν τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀγρὸν δέδειλοις διηγεί-
ται, ἀπεισι μὲν εὐκρείταις καὶ αμύνταις. Εἴδεν τοὺς Μητρούταις,
ώστε καθ' ὅδὸν ἐντυγχάνειν λουκίδαν. Τέλος κυριαρχήσει
Κρύτης, καὶ ὅπος ἀλλάλοις ὁμιλοῦσι, καὶ μεξερχόνται

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Φέναυτήρωτας. Ἡρα σὲ ὁ λυκίσκες παιδὸς Απάνα
κρες Μιτυληναῖς. ὁ τεόκευρος Μυρτῆς ὄνομα. λαμ
βαλνει μὲν ὁ τεόκευτος λαζαρόλον πᾶς λυκίσκες.
ὅντα χωρίζοντα κατίλαν. Απλώσ.

Ἐπηγγύησκός τεόκευρος ἐν Κῷ, ἐφιλιώθη φαστόλ
μφεὶ τοῦ πιένει ρῖστα λυκεωτέως ψοῖσι. κληθεὶς ἦν
αὐτῶν ἀδίθαλύσσα σῆμα βρύσος, ἀπειστὰ μὲν κείται, τοῦ
ἀμύντα, οὐχ ὡς μούνατός. Φησι μετά φαστόλμυρον
καὶ πιγγέρης τῶν καλεσάντων ἀυτόν.

ΘΑΛΥΣΙΑ, Η ΕΑΡΙΝΗ ΟΔΟΙ
πρεία, Ειδύλλιον ξ.

Σ χρόνος, ἀνίκ' ἔγω τε μὲν Εὔκευρος εἰς
τὸν αλευτό
Εἴρωμες ἐκ τούτους. Καὶ μὲν τίχεσά με
μηρινούτας.

Τὰ δηοῖς ἔτεινος θαλύσσα ὁ φρασίθημος
καὶ γέρεις, δύνο τέκνα λυκώωεσσι. εἰς τὸν πλέοντα λόν.
Χαῖντης τὸν αὐτὸν ἀπὸ κλυτίας τε μὲν αὐτῶν
χαλκούνος, βούρριναν δὲ ἐκ τριλός ἀνυε κράναν.
Εὗ γένερεισαλμύρος τεέρης γόνυ. ταῦτα πέπονταν
Αἴγαιοι πελέσσαι τε ἐνὶ ισκιον ἀλσόθεφαλον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέεσ κομόωσι.
Κεύπω τὰν μεσαλταν ὄλον ἀγνομενος, οὐδὲ τοσάμεν

Αμήν